

stovžu, od kodar tudi skoz majhne oknjica svitlobo do-
bijo. Ker se pa razun na gornjem koncu okna mostovža
zazidajo, so celice precej tamne. Nad vsako celico je
gerb notri stanujočega kardinala. Celice se pa tudi po
barvi perta, s katerim so opete, razločijo. Celice tistih
kardinalov, ki jih je ranjki papež zvolil, so višnjeve,
drugih pa rudeče ali zelene. Ena celica meri v vsem
vkup le 20 čevljev in ima toraj le za mizo, posteljo,
nekaj stolov in majhnih shramb prostor. Zraven celice
vsacega kardinala je tudi celica za njegovega skrivnega
pisarja, majhna kapelica in izbica, kamor jést hodi.

So kardinali v konklavu skupej, se podadó v Si-
kstinovo kapelo (če so namreč na Vatikanu). Tù se
jim volítev zadevajoče postave prejnih papežev beró in
oni na nje prisežejo. Potem gredó vsak na svoje sta-
novanje južinat in obljubijo proti večeru zopet v kon-
klave priti. Včasi so smeli kardinali vsak večer domú
iti in zgodaj zjutraj zopet se v konklave sniditi; zdaj se
pa od jutra do družega dné več ne spusté vùn.
Vse vrata in zunajne okna se zazidajo, razun enih
samih vrat, skoz ktere zamorejo kardinali, ki bolj pozno
od dalječ pridejo, noter iti, ali se pa, če kdo zbolí,
vùn nesti. Te vrata imajo pa za znotraj in zunaj po-
sebno ključavnico. Od notranje ima poglavar konklava,
od zunajne pa poglavar papeževih strežnikov ključ. Te
vrata imajo le eno okno, skoz kterega se vsi kardinali
s tujimi poslanci pogovarjajo, kadar je to zlo potrebno.
V zidu, ki je zraven, so pa štiri zavertivne police, v
kterih se jed in pijača za vse, ki so v konklavu, od
zunaj noter v poslopje, privertí ali privozi. Jedí en du-
hoven potem natanjko preišče, da ne pride v njih kako
pismo ali sporočilo. Sicer pred vratami tudi veliko vo-
jakov straži. (Konec sledí.)

Slovanski popotnik.

Spisuje Fr. Cegnar.

* Občnega deržavlanskega zakonika
(Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch) dosihmal Slovenci
v svojem jeziku nismo imeli; sedaj veselo novico slišimo,
da je slavno ministerstvo pri volji, ga na deržavnestro-
ške natisniti dati. Prestavo je dodelal slavni vrednik „der-
žavnega zakonika“ gosp. Cigale, čigar imé nam smé
že samo porok biti, da bo delo natanjko po izvirnem,
sicer pa kolikor moč lahko umevno.

* Na Lipskem je prišla na svitlo knjiga slavno-
znane Angličanke Talvy v nemški jezik prestavljena,
ktera zapopade pregled zgodovine slovanskih
jezikov in slovanskega slovstva, pod naslovom:
„Uebersichtliches Handbuch einer Geschichte der slavi-
schen Sprachen und Literatur. Von Talvy. Deutsche
Ausgabe, übertragen und bevorwortet von Dr. B. Brühl.
Leipzig 1852. Verlag von Karl Geibl.“ Prišla je ta
knjiga spervega na Angleškem na svitlo, in na veljavno
besedo Šafarikovo jo je dr. Brühl predstavil v nemški
jezik. Več o nji bomo govorili drugo pot.

* Drugi zvezek českega časopisa „Škola“ je
ravno na svitlo prišel.

* V Pragi je prišla na svitlo „kronika me-
sta Lvova“, ki obseže 36 pol in seže od kralja Vla-
dislava IV. do pervih let Augusta II.

* V Varšavi je prišla na svitlo povest pod na-
slovom: „Zlato jabelko“.

* V Rigi na Ruskem je vstala huda kolera.

* Te dni je prišlo iz tiska v rusinskem narečju
delo zgodovinsko-zabavno delo: „Pokorenje Nov-
goroda“.

* Znani slovanski umetnik g. Kalauz je izdal
drugi zvezek serbskih napevov za glasovir.

* Zgodovinska povést Kosinskega: „poslednja
Mazovska“ bo skoraj cela na svitlem.

* Katoliški časopis „Blahovest“ ima spet izha-
jati, ker je gospod vrednik Šulec kaucijo položil.

Slovensko slovstvo.

*Zgodovinski katekizem ali celi keršansko-katolški
nauk v resničnih izgledih iz zgodovine za cer-
kev, šolo in dom.* S pomočjo nekterih slov. domo-
rodcev poslovenil in izdal Anton Janežič. I. zve-
zek. V Celovcu 1853. Velja 1 for.

Zgodovinski katekizem je po čisto novim na-
činu zložen, kakoršnega še dosedaj v slovenskem jeziku
nismo imeli. Božja beseda se razjasnuje tù z izgledi,
ki so vzeti iz svete in posvetne povestnice, naravoslovja
in družih zgodb, kakor so „Novice“ zadnjikrat en iz-
gled v pokušnjo prinesle in prinesó še danes enega.
So pa te hvale vredne bukve iz nemških v šestič na-
tisljenih gospoda J. E. Šmida, kateheta na dekli-
škej šoli v Solnogradu, v prijetni in skoz in skoz lahko
razumljivi besedi v slovenski jezik prestavljene. Gosp.
profesor Št. Kociančič iz Gorice jih je spremil z le-
pim „predgovorom“ na svet, v katerem jih priporočá ne
le prostemu ljudstvu, temuč tudi častitim duhovnikom,
„ker najdejo v njih za vsako véno resnico mnogo prav-
lepih in priložnih prilik, izrekov in resničnih zgodb, da
z njimi svoje ogovore na ljudstvo prijetniši naredé.“
Svesti si smo, da jih bo vsak vesel, kdor jih bo imel.

Smešnica.

Nek kmet zbolí in pošlje po padarja, da naj mu
puša. Ker pa je tudi padar nekaj bolehin bil, pošlje
svojega pomočnika. Nevajeni človek se dolgo vkvarja,
preden žilo prav vseka, da kerv priteče. Ko je vse oprav-
ljeno, mu da kmet 14 grošičev, ktere svojemu mojstru
donese. Drugi dan pošlje kmet spet po padarja, da naj
mu pride pušat. Mojster gré tabart sam in mu spustí
hitro kervi po potrebi. Ko pa na plačo pride, potegne
naš kmetič en grošič iz mošnice in ga dá padarju. Pa-
dar žalostno pogleda naj prej grošič, po tem pa kmeta,
tako, da ga ta vpraša: „No, kaj me tako gledate, jeli
sim vam še kej dolžan?“ Vém, da mi niste nič dolžni,
reče klaverno padar, al žal mi je, da ste včeraj mo-
jemu pomočniku 14 grošičev plačali, danes pa meni
mojstru le en sam grošič.“ — Na to mu kmet togotno
reče: „Kakor delo, taka plača! Vaš pomočnik je 14krat
žilo sekal; ako bi si bili tudi vi toliko truda prizadjali,
tudi vam bi bil po zaslugi plačal; — ali vi ste na vrat
na nos o enem potu kerv spustili; za to ste samo gro-
šič zaslužili, ki sim vam ga pošteno plačal, — in tako
z Bogom!“ (Po „Neven-u“.)

Novičar iz slovanskih krajev.

Iz Praga 11. decembra. Veselo novico nazna-
niti mislim z navestjo, da je naš roják gosp. dr. Köstl
že nastopil mesto voditelja in perviga zdravnika v tu-
kajšni znameniti ludnici (norišnici), ktero pri drugi pri-
ložnosti opisati hočem. — U književnosti poslednji čas
ni nič posebnega na svitlo prišlo. Česka matica je
izdala dr. Amrlinga „Orbis pictus“, kteri pa nikoli ne
bo slave dosegul, kakor Komenskega. Od novega leta
bo s pomočjo Matice in uredništvom slavnega prof.
Purkyne izhajal prirodopisni (naravoslovni) ča-
sopis, kakor organ prirodopisnega odbora českega mu-
zeja. Nadja se Slovenia, da i visokoučeni gosp. Dež-
man razglasom odmeje severni glas. Gospod bibliote-
kar Šafařik je pisemnico glagolitsko tudi dogoto-
vil. Več hrupa in šuma kakor literatura delajo arestanti,
namreč je nekolik arestantov v kaznivnici umorilo so-
druga, kteri jih je hotel izdati, da hočejo odbežati.

V. Radonjevič.